

ligere gjort opmærksom paa et Par Trykfeil*) i §§ 13 og 14, som ere gaaede over paa Afstemningslisten, og henholder mig til, hvad jeg derom tidligere har bemærket. §§ 14 og 15 ere anseete fornødne, og jeg troer ikke at behøve videre at retfærdiggjøre dem. § 16 er optaget af Landstingets tidligere Lovforslag. Jeg skal bemærke, at et af Udvalgets Medlemmer udtalte sig under vor Forhandling om denne Sag for 3 Rbd. i Diater, men Udvalgets Pluralitet formeente, i Overensstemmelse med hvad der tidligere af Thinget er vedtaget for lignende Forretninger, at maatte holde paa 2 Rbd. i Diater. Hvad angaaer § 17, da behøver jeg ikke at tilbagefalde i Thingets Grindring, hvad der er passeret under en Finantslovs Behandling, med Hensyn til den Mandes Stilling, om hvem der er Spørgsmaal i denne § 17. En kongelig Resolution af 29de Juli 1849 gav Bestemmelser om Udgifterne ved den overordnede Tiendecommission og bestemte disse til 1000 Rbd. aarlig, af hvilke den halve Deel blev tillagt den Embedsmand, om hvem der her er Spørgsmaal, som Gage, og den halve Deel blev bestemt til derfor at skaffe ham Assistance af en duellig Landmaaler, der skulde udføre visse Forretninger. Det Sidste gik imidlertid ikke i Opfyldelse, hvorimod den nævnte Embedsmand selv har udført Forretningerne og i en kort Tid derfor hævede den anden halve Deel af de omtalte 1000 Rbd. Men under en Finantslovs Behandling gik denne anden Halvdeel, de 500 Rbd., bort. Vi have nu formeenet, at naar en Lov, som den foreliggende, paalægger den overordnede Tiendecommission og navnlig denne Mand et saadant forøget Quantum af Arbejde eller Forretninger, som Lovens Fuldførelse naturligtviis maa medføre, kunde der i disse særlige Forhold være fuld retfærdiggjørende Grund for i de Aar, hvori disse Forretninger udføres, at tilstaae ham de andre 500 Rbd. aarligt, som jeg har tilladt mig at hentyde til. Jeg maa ogsaa navnlig herved udtrykkelig bemærke, at ligesom vort Forslag gaaer ud paa, at disse 500 Rbd. kun tilstaaes for den Tid, hvori den Autoritet, hvorom der er Tale, vilde være i Virksomhed,

altsaa kun som en temporær Indtægt, knyttet til Forretningernes Forøgelse, saaledes er det ogsaa vor Formening, hvad i sig selv er en Selvfølge, at ingen eventuel Pensjonsberettigelse kunde støttes derpaa, om Rigsdagen gik ind paa, hvad vi i saa Henseende have fundet Anledning til at indstille.

Orsted: Om et Par af de Paragrapher, der nu ere under Omhandling, har jeg allerede udtalt mig, da en lignende Lov blev behandlet her i den første Session i 1850. Jeg finder, det er meget betænkeligt at forøge Commissionernes Tal; thi det er vanskeligt at faae aldeles dygtige og paalidelige Mænd til disse Forretninger, og, naar man nu skulde anfætte flere, vilde man komme i endnu større Forlegenhed med at faae dem. Jeg troer, at den ubetydelige Besparelse, der muligen kan være ved at faae flere Commissioner, ikke vil veie op mod den mindre Sikkerhed, man fik for Forretningernes nøjagtige Udførelse. Ligeledes har jeg fundet megen Betænkelighed ved den foreslaaede Redfættelse i Tiendecommissionernes Diatpenge, som jeg troer i og for sig ere meget knappe, og især da de kun beregnes for hver Dag, der anvendes paa Aastedet, hvorimod de Dage, der anvendes til Bearbejdelse af Sagerne forud eller til at komme til hinanden for at conferere, ikke komme i Betragtning. Jeg troer ogsaa, at det ikke blot er en ubillig Formindskelse af et i sig selv meget knapt Bederlag, men at det ogsaa har noget Ubehageligt for dem, at deres Arbejde nu bliver taxeret lavere, end det hidtil har været taxeret; men især finder jeg det ubilligt, at de kun skulle have 4 Mk. for hver Mil Tour og Retour, som er under det, der er den sædvanlige Betaling for Befordring. Det er ogsaa meget rimeligt, at de paa deres Rejse til Aastedet maae anvende meget længere Tid, end der behøves for at kunne have den samme Bogn i Tour og Retour, og at altsaa Rejsen vil koste dem meget mere. Hvad § 17 angaaer, da gaaer den ud paa at give Secretairen i den overordnede Tiendecommission et Tillæg, dette vil jeg meget gjerne unde ham; men forsaavidt det skulde begrundes ved de nye Foranstaltninger, der gøres, saa synes jeg, det vilde være rimeligere at see Ti-

*) See Anhang B Sp. 424.